

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-8.054.3.2026
Warszawa, 18 czerwca 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 16332 Pana Łukasza Ściebiorowskiego, Pośła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 kwietnia br., uprzejmie przedstawiam poniższe informacje.

Przepisy określające tryb i zasady opracowania i zatwierdzania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków wynikają z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 727), dalej: „ustawa”. Natomiast szczegółowe sposoby określania taryf, jak i wzór wniosku o zatwierdzenie taryf, regulują przepisy aktu wykonawczego do tej ustawy – rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2022 poz. 1074), dalej: „rozporządzenie”. Określony w rozporządzeniu wzór wniosku o zatwierdzenie taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zawiera tabele A-I będące kluczowym elementem formalnym i merytorycznym, służącym do udokumentowania zasadności wnioskowanych cen i stawek opłat.

Postępowanie prowadzone w związku z przedłożonym do zatwierdzenia projektem taryfy ma charakter postępowania administracyjnego, co wyraźnie potwierdza zawarte w art. 27c ust. 1 ustawy odesłanie do przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej: „k.p.a.” . Rozstrzygnięcie organu regulacyjnego musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.) oraz wszechstronnego zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.). Organ prowadzący postępowanie zobowiązany jest zatem ustalić, jakie okoliczności faktyczne mają znaczenie prawne w sprawie i jakie dowody są niezbędne do ich ustalenia. W związku z czym w ramach postępowania może być prowadzone stosowne postępowanie dowodowe, a materiał zebrany w sprawie nie musi ograniczać się jedynie do dokumentów stanowiących wymagane formalnie załączniki do wniosku taryfowego. Tym samym organ regulacyjny jest obowiązany stosować przepisy o dowodach, zgodnie z k.p.a., i prowadzić wnikliwe postępowanie wyjaśniające względem treści, danych i informacji przedstawionych we wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz jego uzasadnieniu. Należy

podkreślić, że każdy wniosek o zatwierdzenie taryfy rozpatrywany jest indywidualnie i rozstrzygany w drodze decyzji administracyjnej. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj specyfika działalności realizowanej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, która podlega szczegółowej weryfikacji i analizie w toku postępowania. W procesie analizy taryfy istotna jest bowiem specyfika przedsiębiorstwa i sposób funkcjonowania danej jednostki gospodarczej. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może mieć odmienne cele i różną odpowiedzialność (np. przejęcie do eksploatacji nowych obiektów, ujęcia wody, oczyszczalnia ścieków, sieci wodociągowe i kanalizacyjne, inwestycje, wzrost kosztów eksploatacji i utrzymania, wielkość sprzedaży, zmieniające się obwarowania prawne wiążące się na przykład z opłatami za usługi wodne lub za składowanie odpadów). Wobec powyższego wydaje się, że aktualnie nie ma potrzeby ustanowienia jednego, uniwersalnego katalogu dokumentów, jakich może żądać organ regulacyjny.

Przepisy ustawy i rozporządzenia nie wskazują na stosowanie uśrednionych danych statystycznych przy ocenie wniosków taryfowych. Zgodnie z przepisami art. 24c ustawy organ regulacyjny zobowiązany jest dokonać analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej (w tym marżę zysku), oraz zweryfikować koszty związane ze świadczeniem usług poniesione w latach obrotowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy pod względem celowości ich ponoszenia, jak również w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. Uprzejmie informuję, że do Ministerstwa Infrastruktury nie wpłynęły sygnały o stosowaniu uśrednionych danych statystycznych przy ocenie wniosków taryfowych przez organ regulacyjny.

Stosowanie do art. 24c ust. 6 ustawy stronami postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w art. 24c ust. 2-4 ustawy (zatwierdzenie taryfy, odmowa zatwierdzenia taryfy, określenie taryfy tymczasowej), są przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz właściwy wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, stroną postępowania jest wyłącznie to przedsiębiorstwo. Zatem ustawa przesądza, którym podmiotom przysługuje status strony w postępowaniu taryfowym, i z tego względu, podmioty te mają zagwarantowany czynny udział w tym postępowaniu. Warto również podkreślić, że relacja strony z organem regulacyjnym ma charakter formalny. Organ regulacyjny prowadząc postępowanie powinien działać z poszanowaniem zasad uregulowanych w art. 9-11 k.p.a. dotyczących informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, zapewnienia stronom czynnego udziału na każdym etapie sprawy oraz wyjaśniania zasadności przesłanek, że w istniejącym stanie prawnym i faktycznym wydanie innej decyzji było niemożliwe. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, od decyzji w zakresie postępowania o zatwierdzenie taryfy wydawanych przez organ regulacyjny przysługuje odwołanie do organu wyższego stopnia - Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Ponadto stronom postępowania przysługuje środek zaskarżenia (skarga lub sprzeciw) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w celu zapewnienia zgodności praktyk organu regulacyjnego z zasadami k.p.a., Departament Gospodarki Wodno-Ściekowej w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na bieżąco udziela niezbędnych wskazówek pracownikom zaangażowanym w procesy taryfikacji. Podczas regularnych spotkań i narad jest omawiany katalog przyczyn wydawania decyzji negatywnych, konsultowane są sprawy skomplikowane pod względem merytorycznym i prawnym, jak również są referowane wyroki sądowe, na mocy których stwierdzono ewentualne uchybienia organu regulacyjnego. Dodatkowo jednostki tego podmiotu na bieżąco współpracują z jednostkami samorządu terytorialnego uczestnicząc w konferencjach, szkoleniach i spotkaniach, a także wspólnie realizując projekty. Działania te prowadzą do sprawniejszej i efektywniejszej komunikacji, także w zakresie procedowanych wniosków taryfowych.

W odniesieniu do dostosowania zakresu żądanych informacji do ustawowego terminu rozpatrzenia wniosku o zatwierdzenie taryfy uprzejmie wyjaśniam, że mając na uwadze specyfikę postępowania taryfowego oraz utrwaloną linię sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, 45-dniowy termin, o którym mowa w art. 24c ust. 1 ustawy, liczony jest od dnia złożenia kompletnego pod względem odpowiednich danych merytorycznych i pozbawionego braków formalnych wniosku. Ocena, analiza i weryfikacja wniosku przez organ regulacyjny może wymagać podjęcia działań zmierzających do wyjaśnienia stanu faktycznego w celu eliminacji ewentualnych wątpliwości. W przypadku wątpliwości związanych z projektem taryfy bądź uzasadnieniem i wykazywanymi kosztami, które ostatecznie będą ponosić odbiorcy usług, wyznacza się przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu termin do ich wyjaśnienia. Dopóki przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (bądź organ gminny) nie przedłoży wyjaśnień, dokumentów i informacji, przedmiotowy termin – zgodnie z prawem – nie może biec (ulega zawieszeniu). Należy przy tym podkreślić, że organ jest wprawdzie zobowiązany do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, ale strona nie jest zwolniona od obowiązku współdziałania w wyjaśnianiu okoliczności faktycznych, skoro nieudowodnienie określonego faktu może prowadzić do wydania decyzji dla niej niekorzystnej. Wobec powyższego organ regulacyjny nie może dokonać oceny, analizy i weryfikacji wniosku o zatwierdzenie taryfy, wymaganej zgodnie z art. 24c ust. 1 ustawy, przed usunięciem ewentualnych jego braków formalnych, jak również przed wyjaśnieniem wątpliwości co do treści czy okoliczności związanych z tym wnioskiem, mających znaczenie dla dokonania wskazanej oceny, analizy i weryfikacji. Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie: z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygnatura akt: V SA/Wa 1048/20, z dnia 13 października 2020 r., sygnatura akt: V SA/Wa 2013/19, z dnia 13 października 2020 r., sygnatura akt: V SA/Wa 2315/19, z dnia 22 marca 2022 r., sygnatura akt: V SA/Wa 3987/21 oraz w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 29 marca 2022 r., sygnatura akt: I GSK 485/22, z dnia 14 kwietnia 2023 r., sygnatura akt: I GSK 258/22, z dnia 7 września 2023 r., sygnatura akt: I GSK 434/22, z dnia 9 października 2024 r., sygnatura akt: I GSK 979/21.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że każdy wpływający do resortu infrastruktury sygnał wskazujący na potrzebę doprecyzowania przepisów dotyczących procesu zatwierdzania taryf jest indywidualnie rozpatrywany a przepisy w miarę potrzeby dostosowywane,

po przeprowadzeniu szczegółowej analizy celowości takiej zmiany, a także jej wpływu na środowisko, społeczeństwo, gospodarkę i finanse publiczne.

Z wyrazami szacunku,

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Arkadiusz Marchewka

Sekretarz Stanu